

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 132/2021
19.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници Планинарског клуба „Гучево“ из Лознице, чији је пуномоћник Слободан Миловановић, адвокат из ..., против тужених Друштва за производњу, промет и услуге „МН“ д.о.о. Лозница, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., АА из и Друштва за туризам и услуге „Family business“ д.о.о. Лозница, чији је пуномоћник Ана Комароми, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о купопродаји и предаје непокретности у државину, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Шапцу и Привредног суда у Ваљеву, у седници већа одржаној 19.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Шапцу.

Образложење

Тужилац је 12.09.2019. године Привредном суду у Ваљеву поднео тужбу са примарним захтевом за утврђење ништавости уговора о купопродаји, закљученог 15.06.2018. године, између туженог Друштва за производњу, промет и услуге „МН“ д.о.о. Лозница и АА из ... и обавезивање туженог АА да тужиоцу непокретност која је предмет тог уговора преда у државину. Евентуалним тужбеним захтевом тужилац тражи да се утврди да је ништаво судско поравнање закључено 03.11.2015. године пред Привредним судом у Ваљеву у предмету П 368/2015 између тужиоца и туженог Друштва за производњу, промет и услуге „МН“ д.о.о. Лозница, да се утврди да је делимично ништав уговор о закупу закључен између тужених Друштва за производњу, промет и услуге „МН“ д.о.о. Лозница и Друштва за туризам и услуге „Family business“ д.о.о. Лозница, у делу који за предмет има посебне делове зграде ближе описане у петитуму тужбеног захтева и да се обавезу ови тужени да тужиоцу посебене делове зграде који су предмет уговора о закупу, предају у државину.

Привредни суд у Ваљеву се решењем П 259/19 од 21.12.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Вишем суду у Шапцу, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Шапцу није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет, уз пропратни акт П 9/2021 од 02.03.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), а у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, ("Службени гласник РС", бр. 116/2008... 88/2018-УС), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Шапцу.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 23. став 1. тачка 7. истог закона виши суд у првом степену, између осталог, суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

Према члану 25. став 1. тачка 1. истог закона привредни суд у првом степену је стварно надлежан да суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, примарни тужбени захтев се односи на спор између тужиоца (удружења грађана) и тужених Друштва за производњу, промет и услуге „МН“ д.о.о. Лозница - привредног друштва и АА - физичког лица. Спор је настао из уговора о купопродаји непокретности закљученог између тужених, који не произлази из делатности туженог привредног друштва.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за заснивање стварне надлежности привредног суда, јер се не ради о спору између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, имајући у виду да је делатност туженог привредног друштва производња бетонске галантерије и продаја нафтних деривата, а да се тужбом тражи утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности, које је ово привредно друштво, као продавац, закључило са туженим физичким лицем, као купцем, и предаја непокретности у државину, као имовинско правни захтев из члана 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова за суђење у овој правној ствари стварно је надлежан виши суд и

то према члану 4. став 1. тачка 25. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва ("Службени гласник РС", бр. 101/2013) Виши суд у Шапцу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић